

Η ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Των Ιωάννας Πασσάκου, Άννας-Μαρίας Πρέγια, Ισμήνης Φλαμιάτου, Αμαρυλλίδος Χασανά, Κωνσταντίνας Ψύλλα

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΗΛΙΑΣ
- B) ΓΙΩΡΓΟΣ
- Γ) ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
- Δ) ΝΙΚΟΣ

Πρώτη μέρα στο σχολείο δύο φίλοι συναντιούνται μετά από τις καλοκαιρινές διακοπές και σχολιάζουν έξω από την τάξη.....

ΗΛΙΑΣ:
Γειά

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Γειά .

ΗΛΙΑΣ:
Να σου πω ρε . Σε λίγα λεπτά ξεκινάει το σχολείο και δεν έχω καθόλου όρεξη.

ΓΙΩΡΓΟΣ :
Άστα φίλε! Μόνο που το σκέφτομαι ξενερώνω. Δεν μπορούσαμε να κάτσουμε ακόμα κάνα μήνα; Τέλος πάντων. Ελπίζω μόνο να μην έχει κάνα καινούργιο ειδικά τον “Πακιστανό” που ήρθε πέρυσι.

ΗΛΙΑΣ:
Αυτά ούτε για αστείο δεν τα λέμε .

Γελάνε και οι δύο κοροϊδευτικά. Εκείνη τη στιγμή περνούν από μπροστά τους ένα άγνωστο κορίτσι μαζί με τον Νίκο, τον αποκαλούμενο Πακιστανό και συζητούν μεταξύ τους.

Ο Γιώργος και ο Ηλίας κοιτάζουν απορημένοι.

ΗΛΙΑΣ:
Να σου πω ρε...Ποια είναι αυτή που κάνει παρέα με τον Νίκο τον Πακιστανό;

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Τι να σου πω ρε. Μάλλον καμιά καινούργια. Πάμε κοντά να δούμε.

Πλησιάζουν το κορίτσι , το απομακρύνουν από τον Νίκο και με ύφος σπουδαίων απευθύνονται στην κοπέλα.

ΗΛΙΑΣ:

Γειά. Πώς σε λένε;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Αναστασία. Εσένα;

ΗΛΙΑΣ:

Εμένα Ηλία και τον φίλο μου από δω Γιώργο. Να σου πω...Επειδή υποθέτω ότι είσαι καινούρια εδώ και δεν γνωρίζεις πρόσωπα και καταστάσεις...

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Και για να σε προστατεύσουμε από παρέες περίεργες.....

ΗΛΙΑΣ:

Πρέπει να σε προειδοποιήσουμε ότι κανείς εδώ δεν μιλά στον Νίκο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Δεν καταλαβαίνω ...

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Αχ δεν καταλαβαίνει το κορίτσι και φαίνεται και έξυπνο! Τι δεν καταλαβαίνεις; Κανείς δεν μιλάει στον “Πακιστανό”! Μυαλό δεν έχεις, μάτια δεν έχεις;!

Η Αναστασία φανερά ενοχλημένη προσπαθώντας να κρατήσει την ψυχραιμία της και την ευγένεια της απαντά σαστισμένη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Μα για ποιο λόγο; Εμένα μου φαίνεται πολύ συμπαθητικός και καλό παιδί. Σας θεωρώ λάθος και πραγματικά ούτε το μυαλό μου, ούτε τα μάτια μου καταλαβαίνουν τον λόγο.

Ο Γιώργος και ο Ηλίας περικυκλώνουν τον Νίκο και συνεχίζουν την κοροϊδία.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Χαχαχα...το αυτονόητο κοπελιά δεν καταλαβαίνεις. Κοίτα τι φοράει. Παίζει να έκανε ένα ευρώ...Γιατί το χρώμα του δέρματος του; Είναι tragic!!! Σκέψου να βγεις μαζί του για βόλτα το βράδυ!!

ΗΛΙΑΣ:

Χα χα, ναι, ναι, έχεις δίκιο. Μόλις νυχτώσει θα δυσκολεύεσαι να τον διακρίνεις. Ένα με το σκοτάδι με αυτό το χρώμα!!

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ρε φίλε πόσο δίκιο έχεις. Θα ψάχνει και δεν θα τον βρίσκει!!! Χα χα χα.

Ο Νίκος ακούει αμίλητος και δεν αντιδρά. Η Αναστασία μπαίνει ανάμεσα στον Νίκο και στους άλλους δύο συμμαθητές της προσπαθώντας να τον υπερασπιστεί.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Συγγνώμη τι φρασεολογία χρησιμοποιείτε και πώς μιλάτε έτσι για ένα παιδί και τον κρίνετε μόνο από την εξωτερική του εμφάνιση χωρίς να τον έχετε γνωρίσει ούτε στο ελάχιστο; Ποτέ μην κρίνετε ένα βιβλίο από το εξώφυλλό του!

ΗΛΙΑΣ:

Σιγά μη θέλουμε να τον γνωρίσουμε κιόλας. Εμάς κόβει το μάτι μας. Και μόνο από τα μούτρα του καταλαβαίνεις τι κουμάσι είναι!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Φίλε δεν βρισκόμαστε στο 1600 αλλά στο 2023. Τι σκεπτικό είναι αυτό; Να είδες εγώ που σε γνώρισα λίγο από την κουβέντα μας, καταλαβαίνω ας πούμε ότι δεν είσαι σωστός. Αν τώρα πω αυτό το γρήγορο συμπέρασμα που έβγαλα για εσένα και στους υπόλοιπους και τους πείσω να μην σε κάνουν παρέα, γιατί δεν μου αρέσει η φάτσα σου θα σε έχω ή δεν θα σε έχω αδικήσει ;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ποτέ δε το είχα σκεφτεί έτσι. Ρε Ηλία ... λες να έχει δίκιο; (κλονισμένος)

Το κουδούνι χτυπά και όλοι τρέχουν στη τάξη να καθίσουν. Κανείς δεν κάθεται με τον Νίκο παρά μόνο η Αναστασία. Όλοι την κοιτάνε περίεργα, ενώ ένα χαμόγελο ικανοποίησης σχηματίζεται στο πρόσωπο του Νίκου , ο οποίος είχε συνηθίσει όλα αυτά τα χρόνια την απομόνωση.

ΝΙΚΟΣ:

Σίγουρα θες να κάτσεις μαζί μου; Δεν θέλω να είμαι η αιτία για προβλήματα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Εννοείται!!! Γιατί να μην θέλω;;

ΝΙΚΟΣ:

Γιατί φοβάμαι ότι θα κοροϊδεύουν και εσένα! Να...τους βλέπεις; Έρχονται προς το μέρος μας.

Ο Ηλίας και ο Γιώργος πλησιάζουν το θρανίο της Αναστασίας και του Νίκου και δείχνοντας τους με το δάχτυλο και χασκογελώντας σχολιάζουν.

ΗΛΙΑΣ:

Κοίταξε την ρε φίλε, κάθεται με αυτόν!! Δεν μπορεί, κάτι πάει λάθος μαζί της. Ε, ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ!! Μάλλον κάτι πάει λάθος μαζί σου για να κάνεις παρέα με τον Νίκο! Μήπως ο πατέρας σου είναι “Πακιστανός”; Για αυτό αυτή η συμπάθεια; Χα, χα, δίκιο δεν έχω Γιώργο;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ε.... δεν ξέρω Ίσως (απαντάει απρόθυμα και προβληματισμένος)

Η Αναστασία σηκώνεται από την καρέκλα της οργισμένη και με δυνατή φωνή απαντά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Αρκετά. ΑΡΚΕΤΑ πια. Γνωρίζετε αυτό το παιδί (δείχνει τον Νίκο) εδώ και χρόνια. Είναι ήσυχος, ευγενικός, με ήθος και αν μπαίνατε στον κόπο να του μιλήσετε μια μέρα, θα ανακαλύπτατε ότι είναι πολύ ενδιαφέρον ως άνθρωπος. Και εσείς το μόνο που έχετε μάθει να κάνετε είναι να τον προσβάλετε γιατί έχει διαφορετική εμφάνιση από εσάς. Και εσείς για εκείνον έχετε διαφορετική εμφάνιση αλλά ούτε σας προσβάλει ούτε σας κρίνει για αυτό!! Μήπως τελικά οι μόνοι που έχουν θέμα εδώ είστε εσείς; Για σκεφτείτε το!!!

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Ηλία έλα να καθίσουμε στη θέση μας γιατί έρχεται ο καθηγητής. Πάμε!!!

ΗΛΙΑΣ:

Άσε με. Να πας να καθίσεις μόνος σου. Άκου δεν ξέρω. Ή καλύτερα κάτσε κοντά τους. Μάλλον έχεις αρχίσει να τους συμπαθείς περισσότερο από τον καλύτερο σου φίλο. Δεν είσαι εντάξει αφού δεν συμφώνησες μαζί μου.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Δεν ξέρω.....προβληματίστηκα. Λέω να κόψουμε την πλάκα. Όμως αυτό δεν έχει να κάνει με σένα και την φιλία μας!

ΗΛΙΑΣ:

Για μένα έχει. Σκάσε τώρα γιατί μπαίνει ο καθηγητής.

Τα φώτα σβήνουν. Ακούγεται το κουδούνι για έξω και τα παιδιά σηκώνονται και ετοιμάζουν τα πράγματά τους. Ο Γιώργος μετανιωμένος πλησιάζει τον Νίκο.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Νίκο. Αν θες και εσύ θα ήθελα να σου μιλήσω!

ΝΙΚΟΣ:

Βέβαια σε ακούω. Τι θα ήθελες;

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Συγγνώμη. Θα ήθελα να σου ζητήσω μια ειλικρινή συγγνώμη. Ελπίζω να την δεχτείς. Κατάλαβα πόσο σοβαρό ήταν αυτό που έκανα από την αντίδραση της Αναστασίας. Ως τώρα νόμιζα ότι ήταν μια πλάκα , ένα αστείο που δεν πληγώνει και κανέναν. Χαίρομαι που η Αναστασία έβαλε το χεράκι της ώστε να καταλάβω ότι αυτό που σου έκανα δεν ήταν σωστό.

ΝΙΚΟΣ:

Εννοείται πως η συγγνώμη σου γίνεται δεκτή και θα ήθελα πολύ να κάνουμε παρέα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Χαίρομαι που κατάλαβες το λάθος σου . Η αλήθεια είναι ότι ήμουν σίγουρη ότι θα το καταλάβεις. Είσαι καλό παιδί κατά βάθος και ας το παίζεις σκληρός. **(Γέλια παιδιών)**

Ο Ηλίας παρατηρεί όλη αυτή την ώρα τη συζήτηση των παιδιών και μαζεύει τα πράγματα του στεναχωρημένος που έχασε τον φίλο του.

ΝΙΚΟΣ:

Ρε παιδιά, μήπως να πάμε στον Ηλία να του πούμε να έρθει κοντά μας; Πιστεύω ότι κατάλαβε το λάθος του.

ΓΙΩΡΓΟΣ:

Τελικά Νίκο είσαι πολύ αλάνι! Σε συμπαθώ φουλ και λέω να πάμε.

Πλησιάζουν τον Ηλία.

ΝΙΚΟΣ:

Ηλία θα ήθελες να μπεις στην παρέα; Ξέρω ότι δεν είναι ωραίο να είσαι μόνος.

ΗΛΙΑΣ:

Λες αλήθεια; **(συγκινημένος)**

ΝΙΚΟΣ:

Ε τι ψέματα; Αλήθεια.

ΗΛΙΑΣ:

Συγγνώμη για όλα. Κατάλαβα πόσο άσχημο είναι να είσαι μόνος όταν τσακώθηκα με τον Γιώργο. Θα ήθελα πάρα πολύ να είμαι στη παρέα σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Και εμείς βρε Ηλία! Και... Τέρμα οι χαρακτηρισμοί!! Εντάξει;;;

ΗΛΙΑΣ:

Πες πως έγινε!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ:

Μισό λεπτό!! Έτσι όπως σας βλέπω είσαστε οι τρεις σωματοφύλακες και εγώ ο Ντ' Αρτανιάν. Εμπρός να πούμε!!! “Όλοι για έναν και ένας για όλους”!!!!

Όλοι μαζί:
Όλοι για έναν και ένας για όλους!!

ΓΙΩΡΓΟΣ:
Ρε παιδιά πρώτη φορά βλέπω σωματούλακα κορίτσι.

ΝΙΚΟΣ:
Επ!! Τι είπαμε!!! Όχι στις διακρίσεις!!!!

Απομακρύνονται από τη σκηνή αγκαλιασμένοι γελώντας.

ΤΕΛΟΣ